

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200801
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823200801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XXX/X, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov - matky: C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., E. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Michaelou Šteiningerovou, advokátkou so sídlom G., H. XX a otca: G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., F. XXX/XX, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti a na úpravu stretávania sa otca s maloletými deťmi, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/11/2023-109 zo dňa 28. júna 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/11/2023-109 zo dňa 28. júna 2023 v napadnutých výrokoch II., III. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“, prípadne „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že „I. Súd konanie v časti o zmene úpravy stretávania sa otca s maloletou A. a maloletým C. zastavuje. II. Súd návrh otca na zníženie výživného zamietal. III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že otec na pojednávaní dňa 28.06.2023 zbral svoj návrh o úpravu stretávania sa s maloletými deťmi späť. Matka a kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu v časti úpravy stretávania sa otca s deťmi súhlasili. Okresný súd konanie v časti o zmenu úpravy stretávania sa otca s maloletou A. a maloletým C. zastavil v zmysle § 29 CMP.

3. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.03.2022 č. k. 7P/1/2022-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022, bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú A. na sumu 300,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2022 a na maloletého C. na sumu 300,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2022, pričom sa otec zaviazal uhradiť zameškané výživné na maloletú A. vo výške 640,- eur v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur mesačne a na maloletého C. vo výške 640,- eur v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur mesačne s účinnosťou od apríla 2022. „V tom čase bol otec zamestnaný vo Švajčiarskej firme, kde dosahoval priemerný mesačný príjem 5000,- CHF a jeho výdavky predstavovali výdavky na bývanie 1400,- CHF, náklady na el. energiu 150 CHF, zdravotné poistenie 250,- CHF, stravovanie 800 - 1000 CHF, mobilný telefón 70,- CHF, náklady na oblečenie a hygienu 250 - 300 CHF. Výdavky na dochádzanie do práce predstavovali 300,- eur raz mesačne, resp. raz za 2 mesiace. Okrem toho otec splácal úver

na bývanie vo výške 141,16 eura, úver na osobné motorové vozidlo vo výške 394,55 eura a spotrebný úver vo výške 206,80 eura. Okrem vyživovacej povinnosti k maloletým deťom A. a C. mal vyživovaciu povinnosť voči maloletému G. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorému prispieval na výživu 500,- eur mesačne. Na deti boli vyplácané rodinné prídavky zo Švajčiarska vo výške 411,- eur mesačne. Matka v tom čase poberala rodičovský príspevok vo výške 280,- eur mesačne. Bola vydatá za I. F., pričom manželstvo uzavreli dňa XX.XX.XXXX. Žila s manželom v rodinnom dome, na ktorý si zobrali úver na rekonštrukciu, ktorý splácali po 235,57 eura. Manžel matky bol SZČO a jeho mesačný príjem predstavoval 1600 až 2300 eur.“ Maloletá A. v školskom roku 2021/2022 navštevovala 8. ročník základnej školy v J.. Výdavky na maloletú v uvedenom období predstavovali výdavky na stravu 150,- eur mesačne, na hygienické potreby 25,- eur mesačne, na oblečenie a obutie ročne 600,- eur (50,- eur mesačne), školské potreby, výdavky na futbalový tréning 250,- eur ročne, poistenie a sporenie na vzdelanie 40,- eur a spolu s primeranými výdavkami na bývanie predstavovali celkom mesačné výdavky na maloletú A. 489,- eur mesačne. Maloletý C. v školskom roku 2021/2022 navštevoval 5. ročník základnej školy v D.. Výdavky na maloletého v uvedenom období predstavovali výdavky na stravu 120, eur mesačne, na hygienické potreby 15,- eur mesačne, na oblečenie a obutie ročne 480,- eur (40,- eur mesačne), školské potreby, výdavky na futbalový tréning 250,- eur ročne, poistenie a sporenie na vzdelanie 40,- eur a spolu s primeranými výdavkami na bývanie predstavovali celkom mesačné výdavky na maloletého C. 424,- eur mesačne.

4. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že matka maloletej A. a maloletého C. je v súčasnosti na predĺženej neplatennej rodičovskej dovolenke, nakoľko jej najmladšiu dcéru nevzali do škôlky, kde by mala nastúpiť od septembra. Jej príjem pozostáva z rodinných prídavkov na dve maloleté deti v sume 120,- eur s tým, že si začala vybavovať prídavky na 4 maloleté deti, keďže otec prestal pracovať vo Švajčiarsku a ona zároveň prestala poberať rodinné prídavky na maloletú A. a maloletého C. zo Švajčiarska. Uviedla, že v súčasnosti v ich domácnosti zarába len manžel, ktorý je SZČO. Matka poukázala na to, že výdavky na maloleté deti A. a C. sa od poslednej úpravy navýšili, nakoľko predstavujú v súčasnosti výdavky na maloletú A. sumu 548,17 eur (predtým 489,- eur) a na maloletého C. sumu 498,17 eur (predtým 424,- eur), nakoľko stúpili výdavky na potraviny, oblečenie, obutie a hygienické potreby maloletých detí. A tiež sa navýšili výdavky na bývanie na jednotlivého člena rodiny. Poukázala na špecifikáciu výdavkov na maloleté deti ako sa nachádza v tabuľke na č. I. 44.

5. Podľa zistení okresného súdu otec v čase rozhodovania okresného súdu už nepracuje vo Švajčiarsku, k skončeniu pracovného pomeru došlo k 31.12.2022, dôvodom bolo zníženie objednávok (nedostatok zákazok) u zamestnávateľa. V súčasnosti otec vlastní obchodnú spoločnosť Prestige Bau s. r. o. IČO: 51 421 275, ktorej spoločníkom a konateľom sa podľa Obchodného registra stal 17.05.2023. Otec kúpil predmetnú obchodnú spoločnosť za 5000,- eur a prostredníctvom predmetnej spoločnosti bude podnikáť na Slovensku. Počas konania uviedol, že zníženia výživného sa domáha z dôvodu, že už nedosahuje príjmy 5.000 eur. Od začiatku roka na Slovensku zarobil len nejakých 200 eur za maľovanie. Poukázal na to, že žije u rodičov, ktorí ho podporujú. Na začiatku roka mal úspory vo výške 6000-7000 eur, ktoré použil na kúpu obchodného podielu a na platbu právnikov. Ďalšej si zobral pôžičku od kamaráta vo výške 3.000 eur, o čom nemá doklad. Mesačne minie asi 200 eur na stravu, okrem toho uhrádza 70,- eur za mobil a platí hypotéky vo výške spolu 750 eur mesačne (tieto použil na kúpu pozemku, stavbu chaty v D., ako aj na kúpu auta asi tak pred dvoma rokmi značky Toyota Hilux, za ktorú zaplatil 27.500 eur, je evidovaná zatiaľ vo Švajčiarsku. Uviedol, že vo Švajčiarsku mu vznikol nárok na podporu v nezamestnanosti na šesť mesiacov po 3800,- CHF, no rozhodol sa ich nepoberať, nakoľko by musel dvakrát do mesiaca ísť do Švajčiarska, čo ho jedna cesta tam a naspäť stojí 600,- eur vzhľadom na spotrebu auta 10 l/100 km. Auto nemieni vymeniť, nakoľko iba týmto autom sa dostane na chatu v D.. Poukázal na to, že vo Švajčiarsku by mu rýchlo našli prácu a on sa chcel vrátiť na Slovensko. Na pojednávaní dňa 28.06.2023 otec uviedol, že od pojednávania dňa 19.05.2023 mu bola vyplatená odmena 1352,- eur od K. L. ako odmena za prácu a ďalších 600,- eur za obloženie kúpeľne. Momentálne pracuje na zateplení budovy M., kde má dohodnutú odmenu 30,- eur za m² a doteraz zatepil 70-100 m², odmena je dohodnutá na 3000,- eur. Otec ďalej uviedol, že keď prišiel na Slovensko vykonával práce na chate, zrušil sporiaci účet a peniaze investoval do chaty. Poukázal na to, že požiadal o zníženie výživného aj na syna G. B.. Na Okresnom súde Prievidza sa viedlo konanie pod sp. zn. 4P/33/2023, na základe návrhu otca G. B., nar. XX.XX.XXXX o zníženie výživného na maloletého G. B., nar. XX.XX.XXXX. Konanie bolo zastavené pre späťvzatie návrhu otcom dňa 12.07.2023.

6. Okresný súd s poukazom na vykonané dokazovanie a právnu úpravu v § 62 ods. 1, 2, 4 veta prvá, ods. 5 ZR, § 75 ods. 1 ZR § 78 ods. 3 ZR, rozhodol o zamietnutí návrhu otca na zníženie výživného, keďže dospel k záveru, že aj keď došlo od poslednej úpravy výživného ku zmene pomerov tak z objektívnych, ako aj subjektívnych dôvodov na strane otca, tieto neodôvodňujú zníženie výživného na maloleté deti A. a C.. Od poslednej úpravy výživného otec prestal pracovať vo Švajčiarsku a vrátil sa na Slovensko, kúpil obchodnú spoločnosť Prestige Bau s. r. o. prostredníctvom, ktorej začal podnikáť na Slovensku a dosahovať príjmy. Ak otec poukazuje na to, že po návrate na Slovensko nemal príjem a žil len z úspor, čo je podľa jeho názoru dôvodom na zníženie výživného, v tej súvislosti okresný súd poukázal na to, že otec mal možnosť poberať podporu v nezamestnanosti zo Švajčiarska vo výške cca 3800,- CHF. Tohto príjmu sa však otec bezdôvodne vzdal, preto okresný súd v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine túto skutočnosť otcovi zohľadnil. V zmysle uvedeného od 01.01.2023 po dobu 6 mesiacov mohol dosahovať príjem 3800,- CHF, z ktorých mohol riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom A. a C.. Ak tento príjem nedosahoval z vlastného rozhodnutia, bezdôvodne sa vzdal príjmu, čo nemôže ísť na úkor maloletých detí, ktoré sa nevedia sami o seba postarať. Otec si musel byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom a ak sa rozhodol, že tento príjem (podporu v nezamestnanosti zo Švajčiarska) nechce poberať, tak buď má dostatočne úspory na úhradu výživného do času, kým začne opäť pracovať, alebo vie dosiahnuť príjem, ktorý mu umožní pôvodne stanovené výživné riadne plniť. Od 01.06.2023 podľa vyjadrení otca začal plnohodnotne podnikáť na Slovensku a z jeho vyjadrení na pojednávaní dňa 28.06.2023 tiež vyplynulo, že v mesiaci jún 2023 dosiahol príjmy v celkovej výške cca 4850,- eur (1250,- eur vyplatené od p. L. + 600,- eur obkladanie kúpeľne + odmena za zateplenie M. 3000,- eur). Je zrejmé, že je v súčasných schopnostiach a možnostiach otca, aby pôvodne stanovené výživné na maloleté deti platil, keďže dosahuje, resp. do 01.06.2023 mohol dosahovať príjem, z ktorého by riadne a načas platil výživné na maloleté deti A. a C.. Zo všetkých uvedených dôvodov je v objektívnych možnostiach a schopnostiach otca platiť naposledy určené výživné na deti, nakoľko vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom má prednosť pred inými, nie nevyhnutnými výdavkami rodiča. S ohľadom na § 75 ods. 1 zákona o rodine dospel okresný súd k záveru, že odôvodneným potrebám maloletej A. a maloletého C. a príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, aj naďalej zodpovedá výživné určené Okresným súdom Prievidza rozsudkom zo dňa 25.03.2022 č. k. 7P/1/2022-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022, ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca na maloletú A. v sume 300,- eur mesačne a na maloletého C. v sume 300,- eur mesačne, t. j. nenastala taká zmena pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného otca na maloleté deti. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 CMP.

7. V odvolaní otec namietal závery okresného súdu o možnosti poberania podpory v nezamestnanosti vo Švajčiarsku, ktorú mal možnosť poberať vo výške 3.800,- CHF, a ktorej sa podľa prvostupňového súdu bezdôvodne vzdal, čo okresný súd vyhodnotil podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine na jeho ťarchu. Na konci roka 2022 sa rozhodol ukončiť svoj pobyt vo Švajčiarsku, kedy mu aj skončila pracovná zmluva. Po návrate na územie SR sa rozhodol ostať žiť na území SR a tu aj pracovať a za týmto účelom si zakúpil obchodnú spoločnosť, prostredníctvom ktorej vykonáva podnikateľskú činnosť plnohodnotne od 1.6.2023. Aktuálne je v podnikaní v štádiu rozbiehania, snaží sa získať klientelu, čo sa mu aj postupne darí, podniká v oblasti stavebníctva. Poberanie podpory v nezamestnanosti vo Švajčiarsku je spojené s vôľou osoby na území Švajčiarska ďalej bývať a pracovať, prakticky je to spojené s tým, že kto chce poberať podporu v nezamestnanosti, musí sa na príslušných švajčiarskych úradoch hlásiť min. 3x do mesiaca, pričom je reálny predpoklad, že švajčiarske úrady nájdu primeranú prácu, ktorú musíte prijať, a v prípade že ju neprijmete, ste nútený vrátiť vyplatenú podporu v nezamestnanosti.

8. V odvolaní namietal, že okresný súd pri úvahe o vyživovacej povinnosti voči malol. A. a malol. C. nezohľadnil skutočnosť, že platí aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči malol. G., nar. XX.X.XXXX, ktorý pochádza z jeho druhého manželstva a je aktuálne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti jeho rodičov. Tiež namietal, že okresný súd nezohľadnil skutočnosť, že platí hypotéky mesačne vo výške 750,- Eur, ktoré súvisia so zabezpečením jeho bývania. Kúpa pozemku v D. súvisí so zabezpečením jeho bývania v rekreačnej chatke, ktorú aktuálne stavebne upravuje, aby v nej mohol uspokojovať bytové potreby. Jedná sa o dvojpodlažnú drevenú chatku, s obytnou plochou cca 50 m². V tejto chatke hlavne v letných mesiacoch ho navštevujú malol. deti A. a C.. Splácanie vyššie uvedených úverov súvisí so zakúpením motorového vozidla Toyota Hilux, ktoré je nevyhnutným prostriedkom na vykonávanie podnikateľskej činnosti. Splácanie jeho úverov nesúvisí so žiadnym nadštandardom, ale so zabezpečením základných osobných a podnikateľských potrieb. Návrat zo Švajčiarska na územie SR

bolo spôsobené aj tým, že chcel viac času tráviť so svojimi deťmi, čo sa mu aj darí, napr. počas týchto letných prázdnin strávil malol. C. s ním na chate v D. 3 týždne, počas ktorých pre neho zabezpečoval stravu a všetky náklady súvisiace s opaterou. Takto sa snaží v prípade dohody s matkou malol. C. tráviť s ním čas aj počas víkendov. Počas pobytu vo Švajčiarsku vzhľadom na svoj príjem zakupoval obom malol. deťom rôzne nadštandardné darčeky – elektro kolobežku, mobilné telefóny, smart hodinky a od marca 2022 na základe rodičovskej dohody platil na obe malol. deti po 300,- Eur. Nedá sa opomenúť dôležitá skutočnosť, že od začiatku pobytu vo Švajčiarsku poberala matka malol. detí rodinné prídavky zo Švajčiarska, jednalo sa o pravidelné mesačné prídavky na obe malol. deti v celkovej sume 450,- CHF, ktoré spolu s výživným predstavovalo nadštandardné platby, ktoré ani matka malol. detí nemohla spotrebovať na bežnú spotrebu malol. detí a nič jej nebránilo aspoň nejakú časť odkladať za účelom tvorby úspor pre malol. deti, čo dnes pri jeho zníženej schopnosti platiť výživné, mohla použiť na prílepšenie. Zdôrazňoval matke mal. detí, že vo Švajčiarsku nevydrží robiť dlhodobo, jednalo sa o náročnú fyzickú prácu, ktorú denne vykonával 10-12 hodín. Od marca 2023 je reálne schopný zo svojho príjmu posilať max. po 200,-Eur na každé malol. dieťa, viac mu reálny príjem nedovolí zaplatiť. Je si vedomý, že takýmto neplatením okresným súdom stanovenej sumy sa reálne vystavuje nebezpečenstvu trestného stíhania, avšak jeho príjmy, ktoré pri maximálnej snahe dosahuje v rámci podnikania, mu vyššie sumy neumožňujú zasielať. Od odvolacieho súdu očakáva objektívnejšie posúdenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom, pretože aktuálne platí výživné po 200,- Eur na každé dieťa, čo je maximom a čo objektívne predstavuje i potreby mal. detí.

9. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá napadnutý rozsudok považovala za vecne správny a zákonný. Návrh otca je v rozpore s najlepším záujmom maloletých detí, a takisto v rozpore so skutkovým stavom veci. Skutočnosti, ktoré otec uvádzal v podanom odvolaní, nie sú pravdivé. Otec si v minulosti neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, preto nemala inú možnosť ako podať na otca trestné oznámenie. Otec vôbec nepreukázal ani to, či dostal, poberal, alebo poberá dávku v nezamestnanosti zo Švajčiarska vo výške cca 3800,-CHF mesačne. Matka žiadala, aby otec predložil do konania aj jeho švajčiarsky bankový účet, čo však otec odmietol, preto sa domnieva, že otec zavádzal nielen matku, tak ale aj súd. Od syna C. vie o tom, že otcovi prišla na jeho účet suma vo výške 11 000 Eur, ale nevie ani čo to bolo a ani za čo. Takýto väčší obnos peňazí, tiež cca 11 000 Eur už otec dostal aj v roku 2019, keď si dal vyplatiť prídavky na deti aj spätne za celý rok 2018 a 2019, a deťom pritom z toho nedal nič, na čo potom podávala naňho aj trestné oznámenie, ktoré však zo súcitu neskôr stiahla, keďže čakala, že otec dostane rozum. Otec neustále zveľaďuje svoju chatu v obci D. a neustále na nej pracuje a non-stop do chaty investuje finančné prostriedky, preto nie je zrejmé, že na takéto neustále zveľaďovanie otec financie má, avšak výživné na svoje vlastné deti platiť odmieta. Otec si sám a svojvoľne znížil výšku výživného za celý rok 2023 - v tejto veci už koná súdny exekútor, keďže otec dlží deťom na výživnom sumu už prevyšujúcu 3000 Eur. Pokiaľ ide o vzťah otca k deťom, tak na chatu za ním chodíva len maloletý C.. Dcéra A. sa s ním stretáva len veľmi sporadicky, aj to sa väčšinou náhodne stretnú u starých rodičov. Pokiaľ ide o luxusné motorové vozidlo, ktoré otec vlastní a používa, ako vraví na podnikanie - vozidlo v takejto kvalite a triede vôbec nie je na toto podnikanie potrebné a nevyhnutné. Čo sa týka trávenia viac času s deťmi — tak ako to uvádza otec v podanom odvolaní, tak to je tiež klamstvo, lebo mal. A. (tak ako som to už uviedla) s ním netrávi absolútne žiadny čas, keďže vie, aký je v poslednej dobe agresívny-arogantný na matku. Pokiaľ ide o kupovanie darčiekov, tak deťom za tých 7 rokov, čo nie sú spolu kúpil toľko darčiekov, že by ich spočítala na prstoch jednej ruky. Lebo nie raz povedal, že on im kupovať nič navyše nebude, že však platí výživné. Nekúpi im nič ani na meniny, ani na narodeniny, ani na Vianoce, až na par výnimiek, ktoré spomínal. Výdavky na maloleté deti okresnému súdu riadne uviedla v tabuľkách pri poslednom pojednávaní, z ktorých je vidieť, že potreby a výdavky detí sú vyššie ako suma, ktorú mu určil platiť okresný súd. Čo sa týkalo zárobkov otca, tak drvivú väčšinu svojich stavebných prác vykonáva bez dokladovania a fakturácie, preto nie je možné reálne zistiť jeho príjem. Otec sa snaží umelo navodiť dojem, že zarobí málo, čo však nie je pravdou. Podľa matky stále vidieť, že do chaty investuje nemalé finančné prostriedky.

10. K doručenému odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí, preto navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

11. Otec vo svojom podaní na č.l. 124 spisu uviedol, že dopĺňa svoje odvolanie proti napadnutému rozsudku a zároveň sa vyjadruje k vyjadreniu matky a kolízneho opatrovníka, v ktorých oba subjekty navrhujú rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. V pôvodnom odvolaní zo dňa 24.11.2023 uviedol, že od marca 2023 nie je reálne schopný zo svojho príjmu platiť okresným súdom stanovené

výživné po 300,-Eur, a preto uhradza tak na malol. A. ako aj malol. C. len po 200,- Eur. V dôsledku uvedenej skutočnosti matka malol. detí vec riešila prostredníctvom exekútora JUDr. Martišíka ml., súdneho exekútora z Púchova, ktorý v exekučnom konaní sp.zn. 266EX 506/2023 vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktorá sa vedie v prospech malol. detí na bežné výživné vo výške 600,-Eur mesačne od 1.12.2023 do budúca a na zameškané výživné vo výške 2.900,- Eur od 1.2.2023 do 30.11.2023. Je si vedomý dôvodnosti tejto exekúcie, no napriek tomu naďalej zotrváva na svojom tvrdení, že jeho reálny príjem mu neumožňuje platiť výživné 300,- Eur na každé malol. dieťa. Bol nútený požiadať svoju mamu M. B., nar. X.XX.XXXX, bytom D., F. XXX/XX, aby si zobrala pre účely splatenia môjho exekučného dluhu na svoje meno úver, ktorá refinancovala pôvodný úver, ktorý mala vo výške 3.000,-Eur a k tomuto zobrala ďalších 5.000,- Eur, celkom teda refinancovala úver na čiastku 8.000,- Eur, pričom z tejto čiastky uhradil všetky exekučné podlžnosti, ktoré mu vznikli v súvislosti s neúplným platením výživného na malol. deti. Predložil čestné prehlásenie matky zo dňa 31.1.2024, ktorá potvrdzuje, že predmetný úver si skutočne zobrala z dôvodu, aby mu z neho čiastku 5.000,- Eur poskytla na úhradu exekúcie vyššie špecifikovanej. Na základe týchto peňazí bol schopný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Martišíkovi v exekučnej veci sp.zn. 266EX 506/2023 nasledovné platby:

- „- sumu 2.900,- € (príkaz na úhradu zo dňa 4.1.2024 - zaplatené na účet XXXXXXXXXXXX/XXXX)
- sumu 456,- € (príkaz na úhradu zo dňa 4. 1. 2024 - zaplatené na účet XXXXXXXXXXXX/XXXX)
- sumu 678,- € (vklad v G. banke zo dňa 17. 1.2024 na účet K. C. C.)
- sumu 948,65 € (výpis z účtu z 25. 1. 2024 - EX 506/2023).“ Poukázal na ním uvádzané príjmy z podnikania za mesiace december 2023 a január 2024 a na výpis z účtu, na ktorom sú zaevidované všetky jeho príjmy, ktoré aj priznal ako príjmy z môjho podnikania, jedná sa o príjem zo dňa „- zo dňa 8. 12. 2023 - 900,- € (maľovanie kancelárskych priestorov)
- zo dňa 27. 12. 2023 - 1.000,- € (obkladanie kúpeľne pre osobu C. E.)
- zo dňa 15.01.2024 - 500,- € (príjem vyplatený zákazníkom v hotovosti za ukladanie dlažby pre fyzickú osobu)
- zo dňa 30.01.2024 - 100,- € (opilovanie stromu pre obec D.).“

12. K doručenému podaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá mala zato, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je vecne správne. Pôžička matky otca je účelovým konaním pre potreby tohto súdneho konania. Navyše išlo o pôžičku - refinancovanie predchádzajúceho úveru. Otec veľmi dobre vie, čo robí a snaží sa sám seba vykresliť v tomto súdnom konaní vo svetle, ktoré nie je vôbec pravdivé. Už v minulosti odpustila otcovi neplatenie výživného počas takmer 3 rokov, čo robilo cca 7000 Eur, čo spätne ľutuje, pretože ide o výživné pre maloleté deti. Nebyť exekúcie, ktorá sa voči nemu momentálne vedie, tak by od januára minulého roka otec neplatil vôbec nič. To, že otec uvádza, že od marca 2023 je schopný platiť len po 200 Eur na dieťa a že zvyšok musí doplácať, tak to vôbec nie je pravdou, pretože od marca do novembra (kedy bola začatá exekúcia), pokiaľ by dlžil mesačne 200 Eur, tak za 8 mesiacov by bol dlh 1600 Eur - tento dlh bol už vtedy 2900 Eur, čo znamená, že otec si platí výživné ako sa mu zachce, kedy chce a koľko chce a už v momente začatia exekúcie bolo niekoľko mesiacov, počas ktorých neplatil titulom výživného na maloleté deti ani jedno jediné euro. Otec platí v súčasnosti 250 Eur titulom výživného na svojho najmladšieho syna, ktorý je omnoho mladší ako ich dve maloleté deti, čo nedáva žiadny logický zmysel, keďže ich deti sú staršie a ich výdavky sú oveľa vyššie ako u jeho najmladšieho syna, na ktorého platí 250,- Eur výživné. Otec je v jeho práci „sám sebe pánom“ a výkon jeho prác aj sám fakturuje, a preto si dokáže upraviť svoje príjmy a výdavky tak, aby sa mu to hodilo pre účely tohto súdneho konania. Navyše otec dokladuje, že má údajne príjmy 2000 Eur za 2 mesiace a pritom výdavky má 1800 Eur za mesiac - uvedené matematicky nedáva žiaden zmysel a „nesedí to“.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom - otcom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a

contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

14. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania otca, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods.1, 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže mu, preto dať za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

15. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

16. Okresný súd, podľa zistení odvolacieho súdu, v súvislosti s návrhom otca dokazovanie zamerané predovšetkým na prípadnú zmenu pomerov u otca, matky, maloletých detí a na rast životných nákladov. Nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.03.2022 č.k. 7P/1/2022-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca na maloletú A. na sumu 300,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2022 a na maloletého C. na sumu 300,- eur mesačne s účinnosťou od 01.01.2022, pričom sa otec zaviazal uhradiť zameškané výživné na maloletú A. vo výške 640,- eur v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur mesačne a na maloletého C. vo výške 640,- eur v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur mesačne s účinnosťou od apríla 2022, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia.

17. Ako vyplýva z § 111 a nasl. CMP, konanie o zmene výživného (aj úpravy styku) patrí medzi mimosporové, nenávrhové konania patriace do oblasti starostlivosti súdu o maloleté dieťa. V zmysle § 78 Zákona o rodine, v spojení s § 121 CMP, predstavuje práve zmena pomerov hmotnoprávnu podmienku pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom. Zmena pomerov musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú zmenu výšky výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne, a to okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

18. Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.03.2022 č.k. 7P/1/2022-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie, ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov konania. Odvolací súd, v zhode s okresným súdom konštatuje, že k takýmto kvalifikovaným zmenám pomerov nedošlo.

19. Ak aj otec (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

20. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti záverov okresného súdu, ktorý nekonštatoval zmenu pomerov na strane otca, napriek tomu, že otec už nepracuje vo Švajčiarsku, k

skončeníu pracovného pomeru došlo k 31.12.2022, dôvodom bolo zníženie objednávok (nedostatok zákazok) u zamestnávateľa. V súčasnosti otec vlastní obchodnú spoločnosť Prestige Bau s. r. o. IČO: 51 421 275, ktorej spoločníkom a konateľom sa podľa Obchodného registra stal 17.05.2023, ktorú kúpil za 5000,- eur a prostredníctvom predmetnej spoločnosti mieni podnikáť na Slovensku. Otec uviedol, že zníženia výživného sa domáha z dôvodu, že už nedosahuje 5.000 eur príjmy a že od začiatku roka na Slovensku zarobil len „nejakých 200 eur za maľovanie“. Zdôraznil, že žije u rodičov, ktorí ho podporujú. Na začiatku roka mal úspory vo výške 6000-7000 eur, ktoré použil na kúpu obchodného podielu a na platbu právnikovi. Ďalšej si zobral pôžičku od kamaráta vo výške 3.000 eur, o čom nemal doklad. Mesačne minie asi 200 eur na stravu, okrem toho uhrádza 70,- eur za mobil a platí hypotéky vo výške spolu 750 eur mesačne na kúpu pozemku, stavbu chaty v D., ako aj na kúpu auta asi tak pred dvoma rokmi značky Toyota Hilux, za ktorú zaplatil 27.500 eur, je evidovaná vo Švajčiarsku. Uviedol, že vo Švajčiarsku mu vznikol nárok na podporu v nezamestnanosti na šesť mesiacov po 3800,- CHF, no rozhodol sa ich nepoberať, nakoľko by musel dvakrát do mesiaca ísť do Švajčiarska (v odvolaní otec uviedol 3x), čo ho jedna cesta tam a naspäť stojí 600,- eur vzhľadom na spotrebu auta 10 l/100 km. Auto nemieni vymeniť, nakoľko iba týmto autom sa dostane na chatu v D.. Poukázal na to, že vo Švajčiarsku by mu rýchlo našli prácu a on sa chcel vrátiť na Slovensko. Na pojednávaní dňa 28.06.2023 otec uviedol, že od pojednávania dňa 19.05.2023 mu bola vyplatená odmena 1352,- eur od K. L. ako odmena za prácu a ďalších 600,- eur za obloženie kúpeľne. V čase rozhodovania okresného súdu pracoval na zateplení budovy M. s dohodnutou odmenou 30,- eur za m² a doteraz zateplil 70-100 m², odmena bola dohodnutá na 3000,- eur. Otec ďalej uviedol, že keď prišiel, na Slovensku vykonával práce na chate, zrušil sporiaci účet a peniaze investoval do chaty. Ak takto uvedené závery okresného súdu vo vzťahu k posúdeniu pomerov otca zostali v odvolacom konaní otcom nenamietané, nespochybnené, tak potom vytvárali dostatočný základ pre rozhodnutie okresného súdu a na základe odvolacích námietok otca nebol priestor na odklon od záverov, ktoré konštatoval okresný súd, že je v súčasných schopnostiach a možnostiach otca, aby pôvodne stanovené výživné na maloleté deti platil, keďže dosahuje, resp. do 01.06.2023 mohol dosahovať príjem, z ktorého by riadne a načas platil výživné na maloleté deti A. a C.. Aj odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na výsledky dokazovania je v objektívnych možnostiach a schopnostiach otca platiť naposledy určené výživné na deti, a pripomína sa na tomto mieste, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom má prednosť pred inými, nie nevyhnutnými výdavkami rodiča. S ohľadom na § 75 ods. 1 zákona o rodine dospel okresný súd podľa odvolacieho súdu k správnym záverom, že odôvodneným potrebám maloletej A. a maloletého C. a príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, aj naďalej zodpovedá výživné určené Okresným súdom Prievidza rozsudkom zo dňa 25.03.2022 č.k. 7P/1/2022-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022. Na strane maloletých detí, matky, a ani otca, napriek tomu, že už nepracuje vo Švajčiarsku a vyživovaciu povinnosť si podľa vlastného uváženia a vlastných tvrdení plní vo vzťahu ku každému dieťaťu v sume 200 Eur, vzhľadom na všetky ostatné posudzované skutočnosti okresným súdom s odkazom na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP nedošlo k takým kvalifikovaným zmenám odôvodňujúcim zmenu výšky vyživovacej povinnosti, na ktorý záver zostali tvrdenia otca vo vyvolanom odvolacom konaní bez vplyvu, keďže dôvody uvádzané okresným súdom, primárne v skutkovej rovine v napadnutom rozhodnutí predstavovali dostatočne pevný a spoľahlivý základ pre rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom.

21. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiaca úvaha súdu pritom, ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

22. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledkov hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce

najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané otcom v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. Povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pokiaľ otec v odvolaní tvrdil, že začal platiť nižšie výživné, tak odvolací súd uvádza, že takýto postup otca nie je pre odvolací súd záväzný a určite nelimituje odvolací súd v jeho rozhodnutí v odvolacom konaní

23. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok vo svetle skutočností z obsahu spisového materiálu plynúcich, tieto odvolací súd teda nevyhodnotil ako opodstatnené k odlišnému rozhodnutiu ako okresný súd.

24. V odvolaní otec namietal, že poberanie podpory v nezamestnanosti vo Švajčiarsku je spojené s vôľou osoby na území Švajčiarska ďalej bývať a pracovať, prakticky je to spojené s tým, že kto chce poberať podporu v nezamestnanosti, musí sa na príslušných švajčiarskych úradoch hlásiť min. 3x do mesiaca, pričom je reálny predpoklad, že švajčiarske úrady jej nájdu primeranú prácu. V súvislosti s touto argumentáciou otca odvolací súd poukazuje na výpoveď otca pred okresným súdom dňa 19.05.2023 podľa obsahu zápisnice na č.l. 64 spisu, v ktorej otec uvádza povinnosť vycestovať 2 krát do mesiaca do Švajčiarska a tiež poukazuje na jeho výpoveď pred okresným súdom na č.l. 66 rub spisu, z ktorej je zrejmé, že si je vedomý toho, že sa ako otec vzdal príjmu, z ktorého mohol uhrádzať potreby maloletých detí, ktoré tvrdenie v odvolaní otec posunul do roviny, že chce byť nápomocný svojim rodičom a maloletým deťom (č.l. 111 spisu). Vzhľadom na uvedené rozdielne skutočnosti vyplývajúce z tvrdení otca v skutkovej rovine, poskytnuté v rozdielnych štádiách konania, bez ďalšieho, odvolací súd nemal dôvod odkloniť sa od záverov konštatovaných okresným súdom v napadnutom rozhodnutí, keďže tieto zodpovedajú obsahu spisového materiálu a skutočnostiam vyplývajúcim z vykonaného dokazovania okresným súdom. Na závery okresného súdu zostali potom bez vplyvu i tvrdenia otca v podaní na č.l. 124 spisu, ktoré sa týkajú jeho finančných vzťahov s jeho matkou, ktoré sa majú dotýkať otcom označeného exekučného konania, keďže pomery otca tak ako boli vyhodnotené okresným súdom, pomery posudzovaných maloletých detí a matky maloletých detí, týmto zostali nespochybnené a ani nevyvrátené.

25. Odvolací súd predovšetkým pripomína, že Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

26. Otec v odvolaní namietal, že okresný súd nezohľadnil jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému G.. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na obsah spisového materiálu vedeného Okresným súdom Prievidza sp.zn. 7P/1/2022, v ktorom bolo vydané pôvodné rozhodnutie rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.03.2022 č.k. 7P/1/2022-206, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.03.2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, pričom z obsahu spisového materiálu je zrejmé i existencia ďalšej vyživovacej povinnosti otca k mal. G.. Nejde teda o takú zmenu pomerov, ktorá by mala vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom v prejednávanej veci. Odvolací súd zároveň v rovine svojich záverov odkazuje i na ods. 13. napadnutého rozsudku.

27. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však

nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného na malo. deti odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

28. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

29. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov detí ako osobitne zákonom chránených subjektov, vytknúť.

30. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

31. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľ ani nespochybnil a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzal.

32. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

33. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).